

ДЕЧЈЕ ЦАРСТВО

Предшколска установа „Наша радост“ - Лучани | април 2016. | број 2

НАША РАДОСТ
ПРЕДШКОЛСКА УСТАНОВА - ЛУЧАНИ

Огъен Бојовић,
старија јаслена група Лучани

Софија Павловић,
старија јаслена
група Лучани

Лука Матијашевић,
средња група Лучани

Мартина Стојковић,
средња група Гуча

Дечје царство

Сада смо „СТАРИЈА ГРУПА“
Али тишина је и даље код нас скупа.
Најбројнија дружина у вртићу смо ми,
Код нас као у лонцу ври.

Јана звезду прави,
јер више нисмо мали.
Петар би Србију од „лега“ да нам скоцка
Али му недостаје једна коцка.

Андрија је тишак прави,
Само ради озбиљне ствари.
Филип стално Аницу дира,
ма, није то из чиста мира.

Анђела је стално лик из цртаћа,
Па се своме понију увек враћа.
Јоца је доследна свом фазону,
по несташлуку је на трону.

Мада, сви смо ту да се неред прави,
А тешко нам када играчка
На своје место треба да се стави.

Када нас опомену васпитачице, Вера и Нада,
нама тешко грдња пада.
Али оне само глуме строгоћу
и буде овако: БАШ КАКО ЈА ХОЋУ.

Да закључимо:
Није све код нас игра и шала,
Некад је то права школица мала.
У радне свеске редовно пишемо,
Добри смо мали ђаци, никада не бришемо.

Сања Ђорђевић,
старија група Лучани

Дуња Домановић,
старија група Лучани

Милица Домановић,
старија група Лучани

Лазар Тодоровић, предшколска група 1 Лучани

САДРЖАЈ

А КАКО ЈЕ БИЛО НЕКАД 4
КУЛТУРНА ДЕЛАТНОСТ 6
НАША ДЕЦА 7

ПЕСНИЦИ ЗА ДЕЦУ 12
БИСЕРИ И АНЕГДОТЕ НАШИХ МАЛИШАНА 13
КРЕАТИВНОСТ ВАСПИТАЧА 14

НАУЧИЛИ НА СЕМИНАРУ, ПРИМЕНИЛИ У ПРАКСИ 16
ХУМАНИТАРНИ РАД УСТАНОВЕ 17
АКТИВНОСТИ ДЕЦЕ И РОДИТЕЉА 18

ШКОЛИЦА ЖИВОТА – ЗАЈЕДНО ЗА ДЕТИЊСТВО 19
СТРАНА ЗА РОДИТЕЉЕ 20
ГОСТИ У ЧАСОПИСУ 21

ЗАБАВНА СТРАНА 22
РОДИТЕЉИ ДЕЦИ 23

ДЕЧЈЕ ЦАРСТВО

Предшколска установа „Наша радост“ - Лучани | април 2016. | број 2

АПРИЛ 2016. БР. 2

Часопис „Дечје царство“ за вас
су припремили:

За издавача:

Љиљана Дмитрић, директор
www.vrticlucani.edu.rs
И-мејл: vrticlucani@mts.rs

Уредници:

Радна група за маркетинг;
васпитачи: Александра Бошковић,
Марија Радуловић, Маријана
Шкулетић, Миланка М. Ружић,
стручни сарадник-педагог Ивана
Николић

Лектор:

Маријана Стефановић, професор
српског језика

Штампа:

Фото „Оскар“ Лучани

Тираж 500

Година издања: април, 2016

А како је било некад...

Из угла васпитача...

О прошлим временима причали смо са нашом истакнутом васпитачицом Марицом Сретеновић. Она је дугогодишње искуство рада у вртићу „Наша радост“ поделила са нама и осврнула се на нека прошла времена. Кроз своју причу вратила нас је на сам почетак, давну 1972. годину, када је добила посао у нашој установи.

Марица је завршила петогодишњу школу за васпитача у Кикинди. Према њеним речима, од малих ногу желела је да јој професија буде везана за рад са децом. У то време није било пожељно да девојке дуго иду у школу, али одлучност и љубав према будућој професији дали су јој снагу да заврши школу.

Прво радно ангажовање добила је у вртићу у Гучи. Одлазак из родне Војводине у једну сасвим другачију средину није јој тешка пао, управо због чињенице да ће радити посао који воли и за који се школовала.

Рад у тад тек отвореном објекту у Гучи одвијао се у две мешовите групе. Обзиром на то да тада није било прописаних планова и програма у раду са децом, васпитачи су користили стечена знања из школе. Деца која су похађала тек отворени вртић теже су се адаптирала, ново окружење им није у први мах деловало привлачно, али васпитачи су одиграли кључну улогу у прихватању вртића и стварању средине која највише подсећа на породични амбијент. Једна од практичних ствари које су биле саставни део школовања васпитача било је и свирање неког инструмента. Свирање на хармоници, које је често практиковала, користила у припреми приредби са децом. Тада је то била новина, родитељи нису имали прилику да виде васпитача да свира неки инструмент. Од тада, свака манифестација која је организована у вртићу није могла да прође без Марице и хармонике (деца су обожавала да певају уз пратњу хармонике).

Према њеним речима, захтеви од васпитача и тада су били високи, пре свега од управника вртића, родитеља и на крају деце. Вртић је тада био новина и сви су имали велика очекивања, али младост и ентузијазам васпитача пркосили су сваком изазову.

Опремњеност вртића није била као сад, све је било скромно. Вредновала се израда дидактичких средстава од стране васпитача, према њеним речима, већину ствари која се користила у раду са децом били су производи васпитача. Подразумевало се да васпитач уме да користи машину за шивење.

У неким прошлим временима основа васпитно-образовног рада биле су активности напољу. Деца су велики део времена проводила у природи, користећи све ресурсе из окружења у циљу стицања различитог искуства. Једна од дужности васпитача је била да припреми предавања за своје колеге као и за родитеље, у складу са актуелном темом. Самим тим, васпитачи нису имали само улогу чувања деце, већ и одговорност у реализацији васпитних активности које доприносе оптималном психо-физичком развоју деце. Они су, на одређен начин, били едукатори и родитељима у развијању родитељских компетенција.

Према Марициним речима, васпитачи су имали „одрешене руке“ у начину организације васпитно-образовног рада, што са собом доноси и велику одговорност која се односи на резултате тог рада. Родитељи су показивали изузетно поштовање и поверење у васпитаче и нису никада сумњали у њихову професионалност.

Марица је завршила свој радни век као васпитач који је са пуно љубави обављао свој посао, цењена код својих колега, деце и родитеља. Својом посвећеношћу послу и ентузијазмом постала је узор многим васпитачима који данас раде у нашој установи.

А како је било некад...

Из угла детета...

Те, могу рећи, давне 1972. године пошла сам у новоотворени вртић „Бамби“. Ја сам имала четири године, а моја млађа сестра једну. Гуча је тада била варошица која је напредовала. Отворена је и нова фабрика, направљене стамбене зграде, дошло је пуно младих и школованих људи да раде и живе у Гучи. Они су овде засновали и породице, па се указала потреба и да се направи вртић.

Вртић је имао јаслице, млађу групу, старију групу и школску групу, кухињу са трпезаријом, салу за приредбе и прелепо двориште. Васпитачице су биле младе, много су нас волеле, а и ми њих. Звале су се Марица, Стана, Даница, Мира, а чистачица је била Маца. Она се за потребе новогодишњих приредби преоблачила у Деда Мраза, а ми смо је познавали по њеним ципелама које су вириле испод одела. Васпитачице су нам често свирале на хармонику, ми смо то много волели. Свирале су нам и за време ручка у трпезарији. Давали су нам пуно слободе, све је тада било много једноставније. Васпитачицама су родитељи веровали безусловно.

Носили смо кецеље, девојчице кариране розе-беле, а дечаци плаво-беле. Мој знак на кецељи је био кишобран који ми је извезла тетка. Пуно времена смо проводили у игри и на отвореном. Посебно смо волели када нам васпитачице дозволе да се играмо у сали намењеној за приредбе. Ту се налазила права бина са завесама. По тој сали смо се јурили и јурили, вртели у круг и играли неке игре „Лудог Помајила“. Не сећам се како се та игра играла, али знам да смо ми, деца, измислили ту игру и највише смо волели тога да се играмо.

Сви смо знали када нам у посету, из Лучана, долази управница Вера. Била је строга и све је морало тада да буде „под конац“. Чак смо се и ми деца другачије понашали, били смо тихи и послушни и ако нам то није нико наредио. Моја васпитачица је била Марица. Дивна жена, прави педагог и човек. Никад на нас није повисила глас, никад нас није псовала, само нас је бодрила и хвалила, пуно радила на нашем самопоуздању. Много јој дугујемо.

Волела сам да идем у вртић. Детињство проведено у Гучи у то време је било заиста нешто дивно и незаборавно.

Драгана Гавриловић, професор

Културна делатност

Предшколска установа организује и учествује у различитим манифестација од културног значаја у општини. Организовање јавних манифестација су обавезне активности предшколске установе и оне су пропраћене као важни културни садржаји у нашој општини. Наша деца учествују у активностима поводом Дечје недеље, прослави дана Установе, обележавању празника, хуманитарним акцијама, маскенбалима, спортским догађајима, као и осталим културним дешавањима које се организују у локалној заједници.

Наша деца

Од свих играчака највише волимо да се играмо лоптама, коцкама и обручевима.

Млађа јаслена група, Лучани

Јаслице су, знајте, школа пре школе где деца науче да другу децу поштују и воле. Науче да је од дружења са зеком и мецом лепше дружење са другом децом.

Млађа јаслена група, Гуча

Деца смо поделили бели папир, цепкали га, правили „пахуље“. Пахуље смо потом лепили на подлогу. Током активности деца су била заинтересована, расположена, насмејана.

Старија јаслена група, Лучани

Да слушамо приче, научили смо ми. Васпитачице се нама диче, весели смо увек сви. До септембра сви нас мазе, а онда смо група млађа, и тамо ће да нас пазе, деца ми смо сад најслађа. Иако смо бројна група, двадесет и четири срца, најјачи смо кад смо скупа, као једно свако куца.

Старија јаслена група, Гуча

Наша деца

Ми смо малишани из групе млађе
Нема ништа од нас слађе.
У Гучи нас сви знају и познају нашу игру.
Сваки дан је ново откриће,
играмо се кроз кутиће.
У сали вежбамо мишиће и бројимо прстиће.
Зато пођите са нама на путовања далека,
Јер пуно тога још се скрива и на нас чека.

Млађа васпитна група, Гуча

Ми смо деца млађе групе,
весели смо сви, радо бисмо се играли.
У вртић када дођем, ја сам срећно дете,
јер о мени брину од главе до пете.
Тамо уче мене како цветић расте
зашто пада киша, где станују ласте.
Како риба дише, кад северац дува,
како да се љубав и другарство чува.
Сви се својски труде, пажње је на тоне
и увек ми нуде храну и бомбоне.
Тако срећан растем, љубав ми не фали
решио сам чврсто да останем мали.

Млађа васпитна група, Лучани

Лептирићи

Лептир се развија из једне ларве мале
Тако и ми растемо у мудре главе.
Растемо све више
Из дана у дан
Жеља нам је да испунимо сан.
Учимо како да постенемо
Добри и храбри људи
И шта значи у животу
„Увек човек буди.“
Вредни смо и трудимо се
Да научимо што пре
Јер кроз игру може се све.

Средња васпитна група, Гуча

Модна ревија од новинског папира

Био нам је велики изазов радити са папиром као одевним материјалом. Папир допушта изузетне могућности конструкције и оптичких илузија у моди. Истакла се креативност самог папира у његовим резovima, слагањима и пресавијањима. У улози манекена и манекенки била су деца. Сва деца из групе су учествовала на модној ревији.

Средња васпитна група, Лучани

Наша деца

Заједничком шетњом у нашој околини, учили смо да посматрамо, запажамо, упознамо, па и заволимо биљке и животињске врсте које су за човека основни чиниоци екологије.

Старија васпитна група, Лучани

Моје срце је нежно и мало,
али у њега је много тога стало.
сва љубав овог света
којој треба лепа реч,
па да процвета.

Старија васпитна група, Гуча

Другарски поздрав од предшколске групе 1 из Лучана. Ово је једна радознала, причљива, маштовита и кретивна група. О свему што причамо и радимо у групи, ми то практично прикажемо. када смо причали о разликама између села и града, одмах смо прионули на посао и од лево-коцкица направили град. Летели су мали прстићи по ситним коцкицама и за час су направљене зграде, куће, школа, Дом здравља, продавнице, радионица, улице, семафори, аутомобили, парк, па чак и људи. Поносно приказујемо наш град, можда и зато што највише волимо лево-коцке и пазлице. Нас 27-оро, на челу са Даном и Љиљом, храбро и сигурно корачамо стазом која нас води у први разред.

Предшколска група 1, Лучани

У гучком вртићу,
Групица је мала,
За ђака првака
Скоро је стасала.

Воли да се игра, црта, учи и пише,
Тринаесторо деце,
Као једно дише.
Четири девојчице и девет дечака,
Славица спрема за ђака првака.

Предшколска група 2, Гуча

Наша деца

СОВА ЈЕ ПТИЦА

Сова је птица, али она ноћна
а то друже значи, да је много моћна
зато смо ми и другари,
за себе то име изабрали.
Совице смо мале, ту нема шале.
Веселе смо јако, а то није свако
наша моћ се крије у срцима нашим
храбри смо и вредни
ко ће да нас надмудри.

Предшколска група 1, Гуча

Од свих активности,
највише се радују новом слову,
јер свако слово нешто ново.
Том приликом користимо књигу „Од А ДО Ш“.
У књизи имају приче на свако слово
и тад увек откријемо нешто ново.
Да проверимо шта смо са новим словом открили,
игру „На слово, на слово...“ ми смо применили.

Предшколска група 2, Лучани

Ми смо једна
група малена
весела и шарена.

Играма разним
из дана у дан,
упознајемо себе,
испуњавамо свој сан.

Весели и задовољни
у дечјем царству живимо,
другарство и љубав
око нас ширимо.

Предшколска група 3, Гуча

Сваког тренутка негде у свету
помоћ некоме треба
ако је пружиш у правом часу
и мала је помоћ велика до неба.
Од много лепих ствари
које нам живот красе
за једну велику гласам,
то је другарство, зна се.
Тако се роде права другарства
која заувек трају,
другови прави и кад не тражиш
подршку и помоћ од срца ти дају.

Предшколска група, Горачићи

Наша деца

Шта се у вртићу ради, другарство ту се сади.
У вртићу још се и пева, другартво нам сазрева.
Ујутру се игра и учи, а поподне се иде кући.
Цицибан цела чета, а на челу је наша васпитачица.
Да вам кажем, да смо слатко и за ово време кратко.
Од септембра па до сада прибавили много знања.
И да ће баш овај скуп, приказати сав наш труд.

Предшколска група, Каона

Ми смо једна мала група
седмочлана труппа,
вреднице смо праве
као бубамаре.

У вртићу нашем
ми радимо свашта,
играма никад краја
када ради наша машта.

Научили смо боје
и то не било које.
Већ оне које има дуга и
које је боје на зебри пруга.

Умемо да препознамо
свако слово, волимо приче
и бајке које су волеле и
наше маме и баке.

Предшколска група,
Котража

Мала сложна дружина
Група смо малена,
срећна, насмејана и шарена.
Право смо „ Дечје царство ”
јер код нас цвета другарство.
Дарко, Адам, Лука
храбри су дечаци,
још мало и биће,
одважни ђаци, прваци.
Ирина, Тамара и Ирена,
другарице су за сва времена,
чувају се, поштују и воле
и на корак су до школе.
Ту је и наша васпитачица Ирина,
добра, љубазна и фина.
Учимо, играмо се и волимо ми
и зато смо срећни сви.

Предшколска група, Рти

Двадесет пет туфница бубамара има,
хајде да се сада представимо свима.

У Котражи мале бубамаре живе,
и ка новом свету своја крила шире.

У јутарњем окупљању
договор се прави, ко ће чиме
и боље тога дана да се бави.

Дете дана извлачимо лако,
огрлица његова, као да је злато.

Кроз центре интересовања
стичемо нова знања,
делимо их тако
И смејемо јако.

У завршном окупљању
планови се праве,
чиме ћемо сутра
занимати главе.
Дођите код нас,
да се дружимо,
учењу и развоју
подршку пружимо.

Котража, „Школица живота”
(мешовита група)

Писци за децу

ШКОЛА

Једног јутра баш у шест,
пробуди ме мали зец.

То је сатић из мог кутка,
купио ми Драган ујка.

Буђење ми паде лако,
иако је тако рано.

Знадох тада насумице,
чекају ме оценице.

У школу се мора ићи,
и ђак добар треба бити.

У школи ме чека Вања,
Ненад, Бора, па и Тања.

Сви су стали преко реда,
а Верица само гледа.

Што ће бити баш белаја,
јер лекција тешка пада.

Али није све то мука,
све до јуна, све до јуна.

Кад књижицу узме тата,
а прут стави иза врата.

А биће: „Јој, татице,
биће од сад све петице!“

А мами је све то мука,
па говори: „То је брука!“

У том иде дека стари,
сву унучад да одбрани.

И говори: „Шта је вама,
није живот у сузама!
Исти сте ви такви били,
ал сте вешто успех крили.“

Немојте више тако,
с децом мора све полако.“

Катарина Тодоровић

ВАСПИТАЧИЦА

Још од када сам мала била,
Чудне снове ја сам снила.

У сну су ме увек звала,
нека деца врло мала.

Вукли су ме све за руке,
играли се са мном жмурке.

И тако сам годинама,
исте снове сањала.

Све док није дошло време,
да у средњу школу кренем.

Чудан је то био дан,
испуни се и мој сан.

Васпитач ћу бити,
жеље своје испунити.

Неговаћу малу децу,
нудићу им само срећу,
јер су они нама све,
понос наше државе.

Катарина Тодоровић

ДЕСИЛО СЕ У ВРТИЋУ

У вртићу,
Изненада,
Један Ацо
Једној Мари
Рече: „Мацо“.

У том часу
Међу децом
Преста граја:
Сви гледају
Малог Аца,
Он у Мару,
– са очима
пуним сјаја.

Ника-Никола Стојић

КРИВА СЛОВА

Једног дана
Једна Ана
Своме деди
Слова мала
написала.

Једно – криво,
Друго – право;
Једно – горе,
Друго – доле.

Деда каже:
„Нека, нека,
Кад их сложим
И поређам,
Прочитаћу:
– ДЕКА, ДЕКА.“

Ника-Никола Стојић

ЧУВАЈ РЕКУ

Као бату, као секу
чувај реку.

Не дај да је загађују
и да воде њене трују.

Нека тече чиста, бистра,
и на сунцу нек се блиста.

Вода њена свима треба,
а без ње је ко без хлеба;
треба деци, ђацима и одраслима;
свим биљкама; рибама и раковима.

Као бату, као секу
Чувај реку.

Ника-Никола Стојић

Бисери и анегдоте

Бисери

Шта је то интелигенција?

То је неко ко све може да ради, али му неки не дају.
То је кад неко коси траву.
То је кад неко убере цвеће за некога.

Шта је то нарцис?
Да неко иде на игралиште.

Шта је то карфиол?
То су таблете да пију бабе и деде.

Шта је то детлић?

Кад су деца мала и мама и тата на мору.

Анегдотје

Причали смо тога дана
О људима и другарима разним,
Нисмо се замајавали
Причама празним.

Међу људима сличности има,
Тако крену прича фина.

Дођосмо тако причом
До рома, ко су они и шта раде-
Немамо појма.

Онда се јави наш друг Воја
И рече свима: „Ја знам ко су Роми,
То су људи који раде у ромингу!“

Истог тренутка настаде мук
Нашем Воји обеси се брк.
Одговор погрешан да је дао
То је истог тренутка и сам знао

Седимо сви у полукругу
И баш кад сам хтела
Нешто да шапнем другу,
Васпитачица рече:
„Децо, данас читамо причу другу.“

Може ли неко да ми каже
Шта је или ко је циција?“
Мисао ми кроз главу прође
и одмах ми одговор на памет дође:

„Ја знам“, рекох тихо
„Браво,Нато! Реци нам јасно.“
„Циција то је полиција!“

Кад се сви насмејаше
Било ми је јасно да то
Није одговор прави,
Помислих није страшна
Грешка мала, што да ме
од ње боли глава.

Креативност васпитача

Дечје царство

Ако ме питате
да ли постоји место
где се моји снови
претварају у јаву,
рећи ћу вам истину праву.

То место је мало
Дечје царство,
у њему живе
принчеви и принцезе,
другарство и поштовање
златним нитима се везе.

Постоји такво место
на овој нашој планети
где се поштују дечја права,
где владају мир и срећа,
где љубав искрена
сваким даном све је већа.

Ми учимо како се
другарство негује,
ми знамо како се радује,
колико друг другу значи,
да смо заједно увек јачи!

Драгана Тимотијевић,
васпитач

Креативност васпитача

Корак по корак

Од јучерашњег дана
и мога тима
остала само позитивна клима.

Док идем ка Гучи,
нешто ме мучи,
има још много да се учи.

А грло ме боли,
приде и глава
да знате баш незгодација права.

Док врцава Весна
у аутобус хрли
и возач Милорад у нас зуре,
питам се тако:
„Да ли је дете дана бити лако?“

Да ли да скачем или да певам,
можда само у лаптоп зевам.
Док цвркутава Цеца
о интеракцији збори,
саосећајна Слађа центре нам броји.

Вера васпитана сву децу сања
док Слаца слатка с временом је кратка.
Драга Даца све их вози,
а љупка Љиља магли пркоси.

Блесава Биља унукe снови,
марљива Марија момке бира.
Мудра Маријана учењу се радује,
а медена Милка за огреботину на колима страхује.

Ђаволаста Ђурђа и Милкица мила
ако треба ставиће нас и у крила.
Срећна Славица и љубазна Љиља
све што раде, раде од мила.

Алергична Ана од антиалергена страшно је поспанa.
Миланка С мила, после одмора, баш нам је чила.
Осмех нам носи Вера весела,
није јој пита од синоћ пресела.

Задовољна Зорица и маштовита Мара
радиће са бебицама у духу семинара.
Никад не лаже, то јој је мана,
искрена Ирина данас је са нама.

Светло нам доноси, име јој каже
нек нам Светлана то и докаже.
Драгане, Драгице, све су нам драге
Данка им помаже кад нема снаге.

Мила Маца и креативна Каћа,
вазда се питају: „Може ли пауза бити краћа?“
Све време неко пева,
ха, па то је јака Јела.
Док ви мислите што је песма фина
одјављује се јединствена Јасмина.

Јасмина Досатанић, васпитач
Весна Ковачевић, психолог

Мезимица

Има једна мала Мица
И она је права мезимица.
Зна наша мала Мица
Да направи сто ситница
Она трчи, она јури
И стално негде жури.
Мало црта, мало пише,
Али игру воли највише.
Секу чупне, брата штипне,
Ал њу не сме нико да пипне.
Кад неки зијан направи
Одмах трчи да бабу загрли.
И зато је наша Мица права мезимица.
Мази је баба, мази је деда,
Мази је и њен тата,
Али највише је воли њена мама.

Милка М. Ружић, васпитач

Научили на семинару, применили у пракси

Стручно усавршавање је битан аспект напредовања запослених у свакој установи. Поред учешћа на акредитованим семинарима, Стручним сусретима медицинских сестара и васпитача, стручних сарадника и Актива директора, у овој школској години одржана су и два семинара у Установи, у оквиру пројекта "Школице живота заједно за детињство", Фондације Новак Ђоковић ("Корак по корак-квалитетном образовном праксом ка друштву знања" и "Подршка развоју критичког мишљења на раном узрасту, Модул 1"). Установа презентује примере добре праксе из свог рада на разним стручним скуповима и манифестацијама. Стечена искуства и знања са семинара примењују се у пракси...

ПРВО МЕСТО за дидактичко средство, на такмичењу за нај-играчку 2015. године у Пожеги

Хуманитарни рад Установе

Хуманитарни рад

Као и до сада, наша Установа наставила је са хуманитарним радом и у току ове школске године. Тим који чине родитељи, деца и запослени подржали су акције: „Чеп за хендикеп“, „За Искру“, „Новогодишња хуманитарна акција“, „Загрили за ретке“.

ЧЕПОМ ДО
ОСМЕХА

Активности деце и родитеља

Два основна и пресудна фактора у развоју личности детета од прве до седме године су породица и предшколска установа. Зато је потребно да се између породице и установе развије поверење и спремност за сарадњу, међусобно уважавање и подржавање, као и свест да је квалитет њихових односа у интересу детета о чијем се развоју и учењу старају.

Сарадња са породицом у нашој установи активна је у свим областима. Родитељ равноправно учествује у планирању, реализацији, прослави, опремању радних соба, извођењу позоришних представа, културних и јавних манифестација (мини-мини матуре, маскенбала, новогодишњих радости, хуманитарних акција) само су неке од могућности укључивања породице у свакодневни живот наше Установе.

Дружење са родитељима
то је фора права,
у друштву са њима
све се лако ствара.

Школица живота – Заједно за детињство

Захваљујући донацији Фондације „Новак Ђоковић“, у драгачевском селу Котража, отворен је четворочасовни боравак за мешовиту групу деце узраста од 3 до 5,5 година.

Пројекат „Школице живота – заједно за детињство“ реализује Фондација „Новак Ђоковић“ у сарадњи са Центром за интерактивну педагогију, а под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Циљ пројекта јесте повећање обухвата деце квалитетним предшколским програмима. Свакодневни четворочасовни програми са децом узраста 3–5,5 година реализује се у складу са законском и подзаконском регулативом, правима детета и принципима квалитетне педагошке праксе. Пројекат „Школице живота – заједно за детињство“ је модел и покретач свих актера укључених у процес образовања, на локалном нивоу, да освесте нужност улагања у рани развој, побољшање услова и обухват деце предшколског узраста.

Простор у ОШ „Котража“ адаптиран је и опремљен у складу са потребама и стандардима за децу узраста од три до пет и по година. Потписници уговора су Фондација „Новак Ђоковић“, Општина Лучани, ОШ „Котража“ и ПУ „Наша радост“, Лучани. Препознајући потребе и значај доступности предшколског образовања, наша предшколска установа је у мају 2014. године успешно покренула и реализовала иницијативу да се акционим планом Стратегије одрживог развоја Општине Лучани, ради на побољшању квалитета предшколског образовања и оснивају мешовите групе у оквиру дневних боравака на сеоском подручју, чиме се обезбеђује одрживост овог пројекта и ширење мреже полудневних боравака за децу предшколског узраста. Пројекат „Школица живота“ у Котражи, почео је са радом, 29. новембра 2015. год. и организован је као полудневни боравак. У мешовиту групу, узраста од 3–5,5 година уписано је 25 малишана, 14 дечака и 11 девојчица. Наша мала дружина је добила и име „Бубамарице“. Васпитно–образовни рад се реализује по моделу „А“. Обзиром на то, да је наведени модел отвореног типа, даје могућност да креатори васпитног процеса не буду само васпитачи. У таквом систему васпитања велику улогу имају родитељи, као први сарадници васпитачима. За реализовање васпитно–образовног рада користе се ресурси из непосредног окружења. Сам пројекат „Школица живота“, конципиран је тако да сваком детету омогући да развије кретивност, критичко мишљење, да сагледава и решава проблеме, да буде брижно према локалној заједници, земљи и средини у којој живи. Да би неговао ове способности, пројекат се реализује кроз програм који тежи да створи такву средину за учење која поставља дете у центар планирања васпитног рада. Простор је уређен тако да свако може да ради оно што најбоље зна и што привлачи његову пажњу. Малишани се играју и уче кроз грађевински, истраживачки, манипулативни, уметнички и центар улога. Сви аспекти развоја–физички, социјални, емоционални и интелектуални су обухваћени оваквим начином рада.

Зато уколико желите да будете део нашег тима и посетите „Бубамарице“, није лоше да научите наш поздрав:

„Добро јутро,
свако јутро!
Бубамаро лет лет!“

Страна за родитеље

Научите своју децу овоме и ви сте завршили са васпитањем:
Навике које стварају осмех осмех!

Неизмерно су срећни они људи који имају децу, али су и неизмерно оптерећени са размишљањима типа: „Да ли смо им пружили све што им је потребно?“

Родитељство је вештина која се учи. То није лак задатак и не постоји један приручник који вас може упознати са свим тајнама које родитељство крије. Никада више нећете се осећати као да никога на свету није брига, јер једну особу, или неколико њих, малих великих људи је заиста брига, и ако се њима не посветите, они вам то неће замерити, али ће то засигурно осетити!

Ако мислите да се родитељске грешке, или навике које имају, лако заборављају јер никоме не значе ништа, размислите још једном. Покушајте да се сетите шта сте ценили, а шта мрзели од навика ваших родитеља, а онда резултате упоредите са оним за шта психолози тврде да су драгоцени моменти у детињству сваког појединца:

1. Сваки тренутак када су се осетили сигурно са родитељима

Можда вам не изгледа тако, али у срцу сваког детета крије се један плашљивко којем је потребна заштита и осећај сигурности. Данас вам може бити смешно, али ако сте некада устајали из кревета како бисте отерали чудовиште, то су тренуци у којима вас је ваше дете највише волело јер сте били херој на којег је могло да се ослони. А то је родитељство, способност да за некога budete ту, онако, за сваки случај, али увек!

2. Сваки пут када су од својих родитеља добили потпуну пажњу

Деца често вашу љубав мере и према томе колико сте пажње спремни да им пружите. Ако ваше мисли стално лутају, а ваше дете је у узрасту када са вама жели баш све да подели, на видику је конфликт. Зато будите паметни и настојте да детету сваке недеље и сваког дана посветите тренутке када сте ту, сасвим ту за њега, када се заједно радујете чињеници да вас ништа не може ометати.

3. Начин на који одрасли комуницирају са својим партнерима

Нека вас не зачуди ако је ваше дете грубијан, а ви му упорно, мада често несвесно први пружате пример таквог понашања. Ако је ваш однос са партнером пристојан, али отворен да се покаже да љубав значи и толеранцију и стрпљење и сличне особине, а не само цмакање, даћете свом детету добар пример тога шта би све од партнера требало да очекује, и шта да му пружи када одрасте.

4. Иницијатива и критика родитеља

Неки ће рећи да је дечје срце попут влажног цемента, а да сви утисци које дете прима у најранијем детињству у тај цемент уписују прве симболе који се касније у животу могу надоградити. Ако му на време развијете темеље за идентитет, способност, самопоуздање, па и моралне вредности нема разлога да вас касније боли глава. Родитељ мора да зна да попустљивост и недоследност у васпитању значе само једно, кад ваше мезимче напуни 15, ваше главобоље неће престајати!

5. Слика породице која постоји док дете одраста

Деца воле спонтаност, али имају и велику потребу да ствари буду предвидљиве. С дубоким поштовањем и љубављу биће запамћене ствари које је породица традиционално радила из године у годину – летовања, излети, прославе или гледање заједно филмова и друге ситнице од којих једна породица прави „нашу ствар“ и често је радо преноси даље, на своје потомке.

Гост у часопису

Када потражити помоћ логопеда?

Да би дете овладало говором потребно је да постоји органска основа за развој говора, а то значи пре свега добар слух, нормална интелигенција, говорна моторика, добра аудитивна перцепција и дискриминација гласова и језичка способност.

Да би дете проговорило, оно мора да буде стимулирано говором, и то правилним говорним моделима, треба да буде мотивисано и емоционално задовољно, укључујући позитивну повратну спрегу родитељ–дете–родитељ.

Дете најчешће проговара око 9. месеца, али се говор развија све до 5. односно 7. године. Да би се развио говор мора стално бити подстицан. Уколико дете остане без адекватног говорног стимулуса говор се или неће развијати или ће се развијати неправилно.

Код деце типичног – нормалног развоја, говорно–језички развој се одвија на следећи начин:

од 1-6. месеца дете гукањем и смехом одговара на гласове

од 6-9. месеца јавља се баблинг– дете продукује слоге (па, ба, ма, те, де...)

разумевање речи почиње између 8-10. месеца, када дете још увек не изговара речи али разуме њихово значење; тада се јавља и продукција речи без значења.

од 12. месеца јавља се и продукција речи са значењем (мама, тата, деда, дај...)

комбиновање речи појављује се између 14-24. месеца

са око две године речник детета би требало да буде већи од 50 речи, дете би требало да гради двосложне фразе (мама дај, ево лопта, дај воду.....) и тада би већ говор детета требао да буде разумљив за ширу социјалну средину

од 2-2,5 године речник би требало да садржи око 400 речи, тада дете треба да укључује имена, двосложне и тросложне фразе, употребљава неке од заменица (моја мама, твоја лутка...)

од 2,5-3 године требало би да користи множину и прошло време, да распознаје пол (мушки и женски), реченица би требало да садржи 3-5 речи

од 3-4 године реченица треба да садржи 3-6 речи, дете би требало да поставља питања, разговара и повезује искуства, прича приче

од 4-5 година, треба да има 6-8 речи у реченици, да правилно артикулише гласове матерњег језика.

Уколико рани развој говора и језика не тече по датом обрасцу, или уколико изостане комуникација детета са другима потребно је открити разлоге. Разлози најчешће могу бити везани за слух, за моторику органа, за дететов социјално–емоционални разлог или за неке друге узроке. Тада је потребно консултовати логопеда.

ПА, БА, МА

МАМА

ТАТА

ЕВО ЛОПТА

ДАЈ ВОДУ

ТВОЈА ЛУТКА

БИЛИ СУ ТАМО

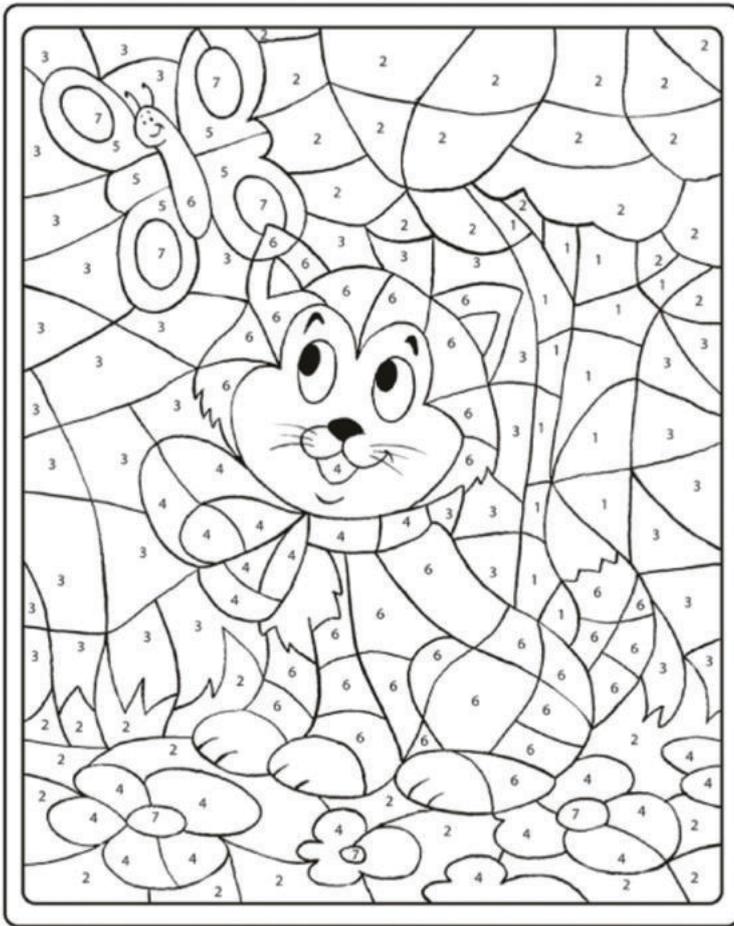
ДА ЛИ РАЗУМЕШ?

Дипломирани дефектолог– логопед

Ивана Коматина
ПУ „Бајка“ Ивањица

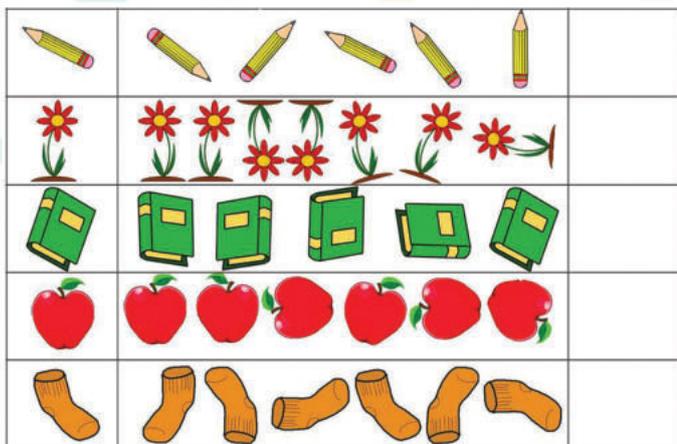

Забавна страна

ОБОЈ ПО БРОЈЕВИМА

1 - БРАОН, 2 - ЗЕЛЕНА, 3 - ПЛАВА, 4 - ЦРВЕНА,
5 - ЉУБИЧАСТА, 6 - НАРАНЦАСТА, 7 - ЖУТА

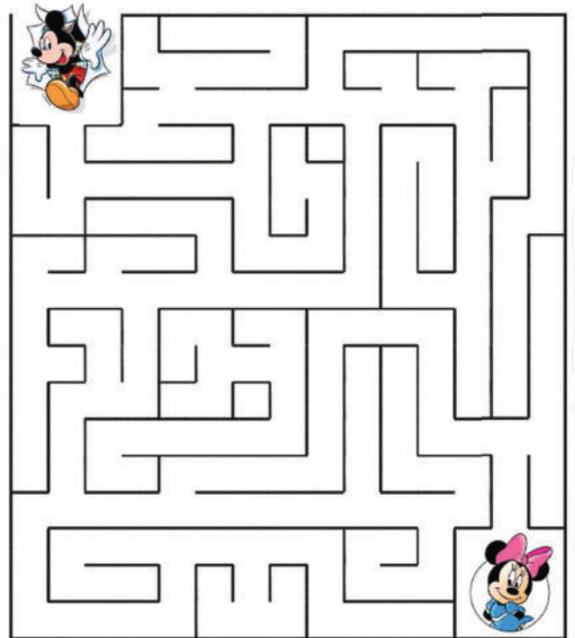

Пронађи исте цртеже и нацртај их у празне кућице

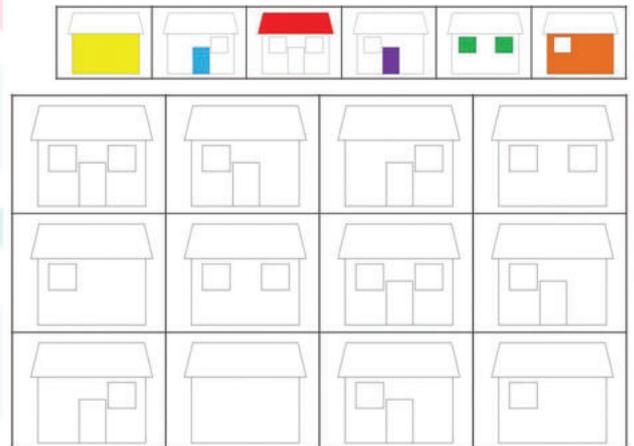
Конфликт леве и десне стране мозга. Лева страна би хтела рећи боју, али десна одлучује да кажеш реч.

ЛАВИРИНТ

Помогни Микију да што пре дође до своје Мини

ОБОЈИ ОВАКО:

ПОГЛЕДАЈ ТАБЛИЦУ И РЕЦИ БОЈУ СВАКЕ РЕЧИ, НЕ РЕЧИ!

ЦРВЕНА	ЉУБИЧАСТА
ЦРНА	ЖУТА
ПЛАВА	ЗЕЛЕНА
ЗЕЛЕНА	ЦРВЕНА
НАРАНЦАСТА	

Родитељи деци

СУПЕР ХЕРОЈ ЋОЛЕ

Јутро на изглед као и свако друго. Ћоле са секом и мамом одлази у вртић. Сунце полако прогрејава и васпитачице Драгана и Маријана изводе децу у двориште вртића.

Деца сва срећна трчкарали су околу, играла се, кад одједном, зачуше запомагање неке животиње. Сви су се умирили да би чули одакле долази тај звук. Гледали су по дворишту, послушкивали, али нису могли да виде ништа. Мали Ћоле је погледао увис, кад гле, на једном великом дрвету високо у крошњи беспомоћно је мјаукало једно мало маче. Али, шта оно ради горе, зачуђено су се питала деца. Можда га је јурио неки велики пас или нешто слично? Деци је било жао мачета, али нису знали како да га скину. Кад одједном, мали Ћоле скочи на дрво, поче да се вере као тигар скачући са гране на грану све више и више док није стигао до мале маце. Маче га је са неверицом гледало уплашеним очицама, али Ћоле га је охрабривао: „Немој да се плашиш мацо дошао сам да те спасем“. Полако је пружио руку и узео преплашено маче у наручје. „Браво, Ћоле!“ , узвикивала су деца, а мали Ћоле се спуштао полако са високог дрвета. Кад одједном пуче грана испод Ћолове ноге, деца се запрепастише, али мали Ћоле не пуштајући маче храбро се држао једном руком за грану. Заљуљао се и скочио са дрвета на земљу. Спустио се безбедно држећи маче у наручју док су деца радосно узвикивала: „Браво Ћоле, ти си прави херој!“ Маче се од те граје и буке још више уплашило, истргло се Ћолу из наручја и побегло у жбуње. Мали Ћоле и деца су се уморили од толиког узбуђења и отишли на спавање. А маче?

Мало маче се ушуњало кроз одшкринут прозор у собу, док су деца спавала и легло на раме свог супер хероја Ћола да заједно сањају лепе снеове.

Ђорђе Васиљевић, средња група, 4 године

Патка бела

Била једном патка бела,
из једног великог села.

Имала је два пачића мала,
која нису да пливају знала.

Док су се шумом шетали,
они су пут мрава ометали.

За њима се вукао стари патак,
а са пачићима играо жути мачак.

Пачићи су срећни били,
своју радост нису крили.

Весело су певали ква,ква,ква,
док их са гране посматрала сова.

Патка их брижно чува,
док ветрић лагано дува.

Маријана Шкулетић

Како сам добила име

У кућу када донесе рода
свако на прстима тихо хода.
Годину дана и мало дуже,
мама и тата дворе и служе.

Немирна сам помало ја,
направим по неку штету,
али ме мама и тата
воле највише на свету.

Ја нисам Јулијана,
ја сам само Јана.
Постоји много малих краљица,
или свеједно, малих царица...
Ја сам мала, плава краљица
и сви ме зову – Јана царица.

Јелена Ђорђевић, мама
(млађа јаслична група, Гуча)

ЈА КАО ГЛАВНИ ЈУНАК ПРИЧЕ...

Зле су свиње покушале,
да украду јаја,
али су се птице,
бориле до краја...

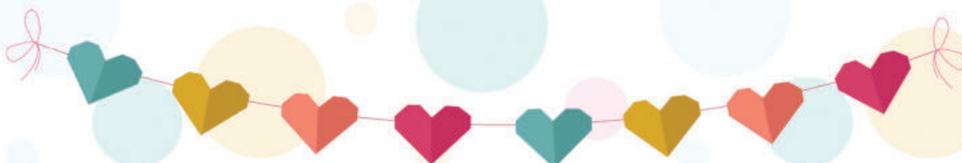
Летеле су, падале су,
биле много љуте,
црне, плаве, црвене
и понеке жуте...

Украде им јаје,
једно ружно прасе,
ал' је тада Милица
дошла да их спасе...

Ставила је капу,
ту на своју главу,
па то ружно прасе
обали у траву...

Све се птице скупиле
око мале Мице,
па је крилом милују
и љубе у лице...

Милица Лончаревић,
средња група, 4 године

Ива Марковић,
предшколска група 2 Гуча

Андријана Илић,
старија група Гуча

Матеја Благојевић,
млађа група Лучани

Никола Шулубурић,
предшколска група 1 Лучани

Вања Дмитрић,
старија група Гуча

Хелена Броћић,
предшколска група 2 Гуча

Огњен Поповић,
предшколска група 2 Гуча

Јана Ружићић,
предшколска група 1 Гуча